

РЕШЕНИЕ

№ 4167

гр. Варна, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Стаматов

при участието на секретаря Ана Ст. Ангелова
като разгледа докладваното от Мартин Стаматов Гражданско дело №
20223110105758 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава „XVIII-та” от ГПК

Образувано е въз основа на искова молба подадена от В. Д. М., ЕГН *****, гр. В., ул. „Ц. К.“ №****, с която претендира да бъде осъдено **** „К.“ - гр. В., ЕИК ****, с адрес: гр. В., бул. „М. Л.“ № ****, представлявано от д-р Д. К. – ръководител, да му заплати сумата от 5 185.16 лева, представляващи неизплатено обезщетение при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст след прослужени 10 години от трудовия стаж при един и същ работодател, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на задължението и сумата от 1 279, 11 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 01.12.2019 г. - 08.05.2022 г.

В исковата молба като обстоятелства, от които произтича вземането е изложено следното: В периода 01.08.1989 г. - 01.02.2013 г. и 01.02.2013 г. - 03.08.2020 г. ищецът работил на една и съща длъжност и едно и също работно място, съответно в „С.“ ****, чийто капитал бил изцяло собственост на О. В., и О. п. „К.“. На заседание, проведено на 26-27.07.2012 г. дружеството било закрито с решение на О. с. – В. На същото заседание било взето решение за създаване на **** „К.“. Трудовият стаж на ищеца не бил прекъснат. Трудовото му правоотношение с ответното общинско предприятие било прекратено поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Представени са писмени доказателства и са направени доказателствени искания. Претендират се разноси.

От ответника е постъпил отговор на исковата молба чрез процесуален представител, в който посочва, че така предявеният иск е допустим, но неоснователен. Не оспорва фактите по делото, вкл. наличието на трудово правоотношение между ищеца и „С.“ Е****и О. п. „К.“. Навеждат се аргументи относно приложимото право. Не оспорва правото на ищеца на обезщетение по чл. 222, ал. 3 КТ, а само неговия размер. Счита, че не е налице правоприемство между двамата работодатели на ищеца и последният не е имал трудово правоотношение с един и същ работодател. Навежда аргументи, че при създаването на търговско дружество с общинско имущество се създава отделен правен субект, докато общинското предприятие е специализирано звено, организационно и структурно обособено в специализираната общинска администрация, което не разполага със самостоятелна правосубектност. По отношение на претенцията за заплащане на лихва изразява становище,

че поради липсата на законоустановен срок за изплащане на обезщетението по чл. 222, ал. 3 КТ, същата следва да бъде поставена в зависимост от наличието на покана. Моли предявените иски претенции да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Претендират се разноси.

Варненският районен съд, като взе предвид доводите и възраженията на страните по делото, и след преценка на събраните доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено от фактическа страна следното:

От приетите писмени доказателства, се установява, че с Протокол №10 от заседание на О. с. - В., проведено на 26 и 27.07.2012г. са взети следните решения: прекратяване чрез ликвидация на Т. д. „С.“, като се създава О. п. „К.“ с предмет на дейност: приготвяне на храната за децата от 10-месечна до 3 -годишна възраст; осигуряване на транспорт за разнос на храната от майките-кухни до разливовъчните пунктове и от кухните на детските ясли до яслените групи на *****-тата; методично ръководство на детските ясли и яслените групи в***** за цялостната дейност на детските кухни към тях; осигуряване квалификация на персонала, отговарящ за детското хранене. Представен е доклад на ликвидатора на „*****“.

След извършване на справка в ТР се установява, че „*****Е*** е било с едноличен собственик на капитала О. В. и предмет на дейност болнично, детско и диетично хранене, специализирана транспортна дейност, ремонтна дейност, потребителски услуги, пералня и стерилизация на болнично бельо, проектантска дейност, производство и пакетаж на хранителна продукция. Търговската дейност на дружеството е прекратена на 25.09.2012г. и дружеството е заличено на 21.09.2016г.

Със Заповед № 38/06.11.2019 г. е прекратено трудовото правоотношение между **** „К.“ и В. Д. М., във връзка с придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и е определено за изплащане обезщетение по чл.222,ал.3 КТ в размер на лева за срок от два месеца.

Съгласно отбелязването в представената трудова книжка на В. Д. М., той е положил трудов стаж в „*****“ за периода от 01.08.1989г. до 01.02.2013г. и в **** К.“ за периода от 01.02.2013г. до 03.08.2020г.

Варненският районен съд, като съобрази приложимия закон, намира за установено от правна страна следното:

Предявените иски са с правно основание чл. 222 ал. 3 КТ – за претендираното обезщетение при пенсиониране и чл. 86 ЗЗД - за обезщетенията за забава в размер на законната лихва върху главницата.

Предвид горепосочената материалноправна норма, на която се основава присъденото със заповедта вземане, уважаването на иска е обусловено от проведено доказване от страна на ищеца за наличие на трудов договор с ответника в посочения в исковата молба период, размер на уговореното трудово възнаграждение и придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, респ. ответникът следва да установи точно изпълнение на задължението си за заплащане на законоустановеното обезщетение.

По делото са приети на основание чл. 146 ал. 1 т. 3 и т. 4 ГПК за безпорни и ненуждаещи се от доказване по делото обстоятелствата за: наличието на сключени между ищеца и „С.“ ****, и впоследствие с О. п. „К.“ трудови договори, по които ищецът е работил съответно от 01.08.1989 г. до 01.02.2013 г. и от 01.02.2013 г. до 03.08.2020 г. и прекратяването на трудовото правоотношение между ищеца и ****К*** със заповед № 38/06.11.2019 г. на Директора на ответното ****. наличието на идентичност на задълженията на ответника по длъжностна характеристика при двамата работодатели, както и идентичност на изпълняваните фактически действия при осъществяване на трудовите му задължения по длъжностната му характеристика

Спори се дали е налице правоприемство по смисъла на чл.123 КТ между „*****“ и *** „К.“, респ. дали ищцата е работила при същия работодател през последните 10 години, при което при пенсиониране ѝ се дължи обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за срок от 6 месеца, съобразно чл.222,ал.3 КТ.

Съобразно **** о. може да осъществява стопанска дейност чрез търговски дружества

с общинско имущество или с общинско участие или чрез общински предприятия. По смисъла на ЗОС, общинското предприятие е форма за осъществяване на самостоятелна дейност от общината, с него се обозначава специализирано звено на общината за управление на общинско имущество, за задоволяване потребности на населението, осигуряване изпълнението на общински дейности и свързаните с това доставки на стоки и извършване на услуги. Общинското предприятие има определена икономическа и правна самостоятелност, но то е част от общинската администрация и не е обявено за самостоятелно ЮЛ. Създава се с решение на ОС и осъществява дейността си на извънбюджетна сметка, въз основа на правилник, приет от ОС. ОС ежегодно утвърждава приходите и разходите по извънбюджетната сметка на общинското предприятие. С решението на ОС за създаване на общинското предприятие се определя неговата дейност, структура, персонален състав и предоставеното за дейността му имущество. Също с решение на ОС общинското предприятие може да бъде преобразувано и закрито.

Общинските предприятия осъществяват дейности в конкретни направления, изчерпателно изброени в чл.53 от ЗОС. Друга форма за осъществяване на стопанска дейност от страна на общината е чрез търговски дружества, регистрирани по ТЗ като самостоятелни ЮЛ. Според ТЗ общинските търговски дружества са ООД и АД с общинско участие, и ЕООД и ЕАД и са с изцяло общинско имущество. Разликата между търговските дружества и общинските предприятия е и в предоставеното общинско имущество за дейността им. Предоставеното на търговските дружества общинско имущество става собственост на ЮЛ и е различна от общинската собственост. Търговско качество по смисъла на ТЗ могат да придобият и общинските предприятия, за които ОС вземе решение за преобразуването им в еднолични търговски дружества, въз основа на предоставеното им общинско имущество. По отношение на своята структура и начин на управление публичните търговци нямат разлики от общите правила, предвидени за търговските дружества в ТЗ, освен тази, че едноличен собственик на капитала и общо събрание на ЮЛ е ОС.

От събраните по делото доказателства се установява, че О. е осъществявала стопанска дейност по осигуряване на детско хранене както чрез търговското дружество „*****“ ****, така и впоследствие чрез **** „К.“. След вземане на решение от ***-В. за прекратяване на дружеството чрез ликвидация е създадено О. п. „К.“, което е определено да изпълнява същите функции. От приложения по делото доклад на ликвидатора е видно, че целият освободен персонал от „*****“ *** на 31.01.2013г. е бил назначен в **** "К." от 01.02.2013г., с което не е прекъсната дейността по храненето на децата. Същевременно трудовата функция на ищеца е запазена изцяло, идентични са били и мястото на полагане на труд и условията, при които той е полаган. Предвид горното се налага извод, че е налице прехвърляне на дейност от едно предприятие на друго по смисъла на чл.123, ал.1, т.7 КТ, като под „предприятие“ следва да се има предвид дефиницията на §1, т.2 от ДР на КТ и е без значение обстоятелството дали се прехвърлят активи, пасиви и дали е налице правопримство по смисъла на ТЗ.

Предвид всичко изложено полаганият от ищеца труд в периода 01.02.2013г. до 03.08.2020г. е при същия работодател съобразно разпоредбата на чл.222,ал.3 КТ, поради което му се дължи обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца. При БТВ в размер на 1296,29 лева през последния отработен месец на ищеца се дължи сумата от 6481,45 лева, като разлика между изплатено и дължимо обезщетение по чл.222,ал.3 КТ.

По изложените съображения, предявения иск за сумата от 5185,16 лв. се явява основателен и следва да бъде уважен.

Предвид основателността на главния иск, и настъпилия падеж на вземането за главница в хипотезата на изричната норма на чл. 228 ал. 3 КТ вр. чл. 84 ал. 3ЗД следва да се уважи и иска за заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху обезщетението по чл. 222 ал. 3 КТ, за изчислението на което с програмен продукт „А.ф.“, не са необходими специални познания, и е видно, че съвпада с посоченото в исковата молба.

С оглед изхода на делото на основание чл. 78,ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да

бъдат присъдени направените от него разноски в размер на 720 лева за адвокатско възнаграждение.

На осн. чл. 78 ал. 6 ГПК и чл.1 от ТДТССГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата дължимата държавна такса в размер на 258,57 лева за предявените искове с правно основание чл.222, ал.3 КТ и чл. 86 ЗЗД.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА О. п. „К.“ гр.В., ЕИК: *****с адрес гр.В., бул."М. Л." №****, представлявано от Д. К. да заплати на В. Д. М., ЕГН *****, гр. В., ул. „Ц. К.“ №******ование чл.222, ал.3 КТ сумата от 5 185.16 лева**, представляващи неизплатено обезщетение при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст след прослужени 10 години от трудовия стаж при един и същ работодател, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда - 09.05.2022г. до окончателното изплащане на задължението и на **основание чл. 86 ЗЗД сумата от 1 279,11 лева** – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 01.12.2019г. - 08.05.2022г.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК О. п. „К.“ гр.В., ЕИК: ***** да заплати на В. Д. М., ЕГН ***** сумата от **720 лева**, представляваща реализираните разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.6 ГПК О. п. „К.“ гр.В., ЕИК: ***** да заплати в полза на държавата и бюджета на съдебната власт, по сметка на Варненския районен съд сумата от **258,57 лева**, представляваща дължима държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____